

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

I. De Antimarianis, & alijs Deiparae Virginis hostibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

VIII. De Suenckfeldio nova hæresos auctore.
IX. De Spiritualibus.

1. **S**ed nec tu, o Sancta Dei Genitrix, hæretico-
rum nostri sæculi morsus effugere potuisti;
nec quisquam fere Ecclesiam oppugnavit, qui
te simul oppugnarit. O seculi! Etsi Antima-
rianorum nomine quidam gloriabantur; & ut An-
titrinitarij illi filio tuo nostro Redemptori di-
vinitatem; sic illi Virginitatis laudem tibi excep-
tunt. Tam in te quam in illum iniutij, dum Deo-
rōxov te, id est Deiparam, appellari non ferunt.
Aiunt infernales linguae, serpentes illius, cuius ca-
put illa contrivit, progenies Mariam alios quo-
que liberos habuisse, quod ipsum olim Cerinthus
dixit, teste Irenæo (a) nempe, Mariam non filius
Iesu Christi fuisse matrem. Idque Sacram Scrip-
turam celare non potuisse, dum statrum Christi
mentionem facit. (b) Sed errant, ad litteram
non ad rem attendentes. Si enim haec sit vis eius
vocis ut Frater solum notet eos qui ex eodem pa-
tere vel matre corporaliter prognati sunt dicendum
quoq; erit ex Gen. 14.14 Loth Abraham fuisse fra-
trem, qui tamen ex Gen. 14.12. manifeste fuisse filius
fratris Abrahæ. Et Laban eadem ratione frater fue-
rit Iacobi, qui tamen avunculus fuit. Gen. 19. Nec
hac iniuria contenti, ceteris feminis similem vel aqua-
lēam faciunt, (c) sexus illius virtus obnoxiam, & in
peccatis conceptam. Sed quodnam virtus, quod
peccatum esse potuit vel in corpore vel in anima
eius quæ sacrarium fuit divinitatis? (d) Ad divina
majestate dignum erat, & corpore sordibus infecto
nasci? Sed haec nobis doctrinam novorum Evan-
gelicorum schola peperit; illa vetus Nestorij fuit
hæresis ab infelici homine Steinbergero, Prædi-
cante in Moravia, renovata. Melanchthon Ma-
riam non pluris quam quamvis aliam feminam pecca-
tricem sibi esse dicit. (e) Alius non minus eam peccato &
damnationi quam Adamum & quemvis alium homi-
num obnoxiam fuisse contendit. (f) Peccatum eterno sup-
plicio dignum ab ea commissum scribit Spangenbergius. (g) Aeternam meruisse damnationem prodidit
Brentius. (h) Ambitionis & vana gloria accusat Os-
colampadius. Audi quid Centuriatores dicant. (i)
Aiunt, omnes Patres et rasse in eo, quod dicunt, Mariam
Virginem singulari privilegio à peccato fuisse exemptam,
nec quidquam vitiosum aut inquinatum in anima eius
fuisse. Relicto enim Iesu in templo, non minus peccasse,

quam ipsam Eum, humanum genus perdendo. Unum
enī solū Iesum Christum à peccato esse immunem. Sed
quis Catholicorum hoc negat, inepti? Solus Chri-
stus sine peccato est per naturam, tam ratione hy-
postaticæ unioni, quam quod divina voluntas
suppositum regebat. B. Virgo per gratiam: Ma-
culam in ea non esse, dicit Sapientia. Virgine hac nihil
post Deum integrum, purius, ac mundius cogitari posse
testatur. S. Athanasius. Diabolus ipse per Mahume-
tis os fateū coactus est, in hanc unam Virginem nihil
sibi iuris aut potestatis fuisse: Virgo ante partum, &
post partum Verbi increata, quod creavit eā lūm &
terram. Et vos qui veri Christiani videri vultis, nō
solum in dubium ista revocatis, verum etiam ludibri
habetis. Scribit Calvinus, (k) eam si virginitatis
servanda vobis fecerit, Deo illusisse. Et aibi ait, ex
malitia quadam potentiam Dei ab ipsa circumscribi
ac contrahiri, ut anteā à Zacharia quoque additum
operam ludere, qui ab omnib[us] eam virtus eximere ve-
lint. Petrus Mattijs (l) Non oportet credere inquit, eam
perpetuo fuisse virginem. Et Beza in Colloquio Pos-
siacensi, (m) Quid hoc refertur? Cur hoc credam, quū
S. Scriptura nihil de hoc certi afferat? Quod ille re-
sponsum in suis ad Conditum Principem literis
repetit probatque. Sic quoque Copronymus J-
conomachus loquutus est, Christum scilicet natum
esse ex matre sua. O indignum facinus! Hascene eam
quæ salutem mundo peperit, contumelias pati de-
qua pessimi non aliter loquuntur, quam de vilissimo
Mundis reiectamento, ut Lutheri, (n) & Brenti-
(o) scripta testantur. Incertis prognatam parenti-
bus, Centuriatores (p) scribunt, quamvis Scriptu-
ra aperte dicat eam de tribu Juda, & è regia stirpe
Davidis fuisse ortam.

Sed quid horum improbaritatem miramu? quū
& olim Manichæi sic locuti sunt, Augustino teste.

(q) &

a Iren. b. 1 cap. 25. b De Antimarianis. Vid. lib. Hie-
ron. ab Hamgeste ad Carol. Dus. Borbō. Cassand. de duab.
natur. in Christo. Coecius lib. 8. Thes. Cath. 14. & 19. c
Calvin in Har. d Matth. 29. e An. in cap. 12. Ioan fin
expos. Evan. de conception. Christi. g Postill. in Dom. post
Epiphani Ann. in cap. 2. Ioan. i Cent. 11. cap. 4. Cent. 9. 1.
lib. 1. Cent. 2. & 4. De Concept. Virg. c. 18. Gregor. de Va-
lent. lib. 2. ds Euchar. cap. 1. Marlor. in cap. 1. Luc k Cal.
Harm. in cap. 1. Luc. ver. 134. In cap. 4. ad Rom m Bez.
in pref N.T. Const. Mag. Ann. pag. 114. n Luth. Postill.
Evang. de Ann. o Brent. in Evang. p Centuria 1. cap
10.